

Sygn. akt III KZ 19/21

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **W. D.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 13 maja 2021 r.,
zażalenia wniesionego przez W. D.
na zarządzenie zastępcy przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu
Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. II AKo 22/21,
odmawiającego przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego
postanowieniem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 20 listopada 2020 r.,
sygn. IV Kz 614/20, utrzymującym w mocy zarządzenie upoważnionego sędziego
Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 1 września 2020 r., sygn. III Kp 634/19,
odmawiającego przyjęcia zażalenia W. D. na postanowienie Sądu Rejonowego w
Bydgoszczy z dnia 5 sierpnia 2020 r., sygn. III Kp 634/19, utrzymującego w mocy
postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz – Południe w
Bydgoszczy z dnia 29 października 2019 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w
sprawie z zawiadomienia W. D. o podejrzeniu poświadczenia nieprawdy przez
prokuratorów Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz – Północ w Bydgoszczy, sygn. PR
5 Ds. [...],
na podstawie art. 429 § 2 w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. i art. 437 § 1 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem na podstawie art. 429 § 1 i art. 545 § 1 k.p.k. odmówiono przyjęcia wniosku W. D. o wznowienie postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 20 listopada 2020 r., sygn. IV Kz 614/20, argumentując tym, że nie dotyczy on orzeczenia kończącego postępowanie, w którym wypowiedziano się w kwestii odpowiedzialności karnej, lecz postępowania, w ramach którego stwierdzono jedynie niedopuszczalność środka odwoławczego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł W. D. podnosząc, że postępowanie zakończone powyższym orzeczeniem nie miało charakteru incydentalnego, albowiem „rozstrzyga o braku odpowiedzialności karnej i jest postanowieniem kończącym sprawę”. Skarżący przedstawił nadto argumentację odnoszącą się do postępowania przygotowawczego, zakończonego wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Z przedstawionej na wstępie sekwencji orzeczeń oraz zarządzeń, jak również z treści pisma z dnia 20.12.2020 r. zatytułowanego „Oświadczenie” (k. 6-6v akt Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, II AKo 22/21) wynika, że intencją W. D. było zainicjowanie wznowienia postępowania, w którym odmówiono przyjęcia jego zażalenia złożonego na postanowienie tegoż Sądu z dnia 5 sierpnia 2020 r., sygn. III Kp 634/19, utrzymującego w mocy decyzję o odmowie wszczęcia śledztwa. Postępowanie to bez wątpienia nie zaliczało się do kategorii postępowań zakończonych prawomocnym orzeczeniem rozstrzygającym o odpowiedzialności karnej. Uwzględniając nawet fakt, że samo pojęcie prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe odnosi się do postępowania, w którym prawomocnie rozstrzygnięto o przedmiocie procesu, a które niekoniecznie musi dotyczyć kwestii odpowiedzialności karnej, lecz np. dopuszczalności procedowania w tej materii, stwierdzić należy, że przedmiotowe postępowanie takiego charakteru nie miało i nie posiadało cech wymaganych przepisami Kodeksu postępowania karnego dotyczącymi wznowienia (art. 540 – 540b). W przypadku złożenia środka odwoławczego na postanowienie wydane przez Sąd Rejonowy w trybie art. 437 § 1 k.p.k. nie zachodziła nawet konieczność merytorycznego rozstrzygnięcia, a wystarczającym było pouczenie skarżącego, że

kwestionowane przez niego orzeczenie nie podlega zaskarżeniu, a co za tym idzie, wniesione zażalenie nie może uzyskać dalszego biegu procesowego. Wydanie przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy postanowienia z dnia 20 listopada 2020 r., sygn. IV Kz 614/20, nie zmieniało istoty tego postępowania, które - jak prawidłowo ustalono w ramach zaskarżonego zarządzenia – było postępowaniem incydentalnym, co do którego wykluczona jest dopuszczalność złożenia wniosku o wznowienie. Tym samym, wobec treści art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., stwarzało to obowiązek odmowy przyjęcia wniosku W. D. w tym przedmiocie. Dodać należy, że argumentacja zawarta w zażaleniu, odnosząca się do postępowania przygotowawczego, z którego sposobem zakończenia skarżący się nie zgadza, wykraczała już poza przedmiot kognicji, nie determinując konieczności badania jej merytorycznej zasadności oraz ustosunkowania się do niej.

Reasumując, nie zasługiwało na aprobatę stanowisko skarżącego, prezentującego odmienny pogląd w zakresie charakteru postępowania, co do którego domagał się wznowienia. Na marginesie jeszcze nadmienić warto, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego wniosek o wznowienie postępowania zakończony postanowieniem sądu utrzymującym w mocy postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego w fazie *in rem*, jako nie spełniający ustawowego kryterium, o którym mowa wyżej, również pozostaje niedopuszczalny (zob. np. postanowienia SN: z dnia 29 stycznia 2021 r., I KZ 4/21, LEX nr 3119541; z dnia 22 grudnia 2020 r. I KZ 23/20, LEX nr 3096736).

Mając powyższe okoliczności na uwadze orzeczono jak w sentencji postanowienia.

(r.g.)

[ms]